701/04

Den 21. juni 2004 blev i sag nr. 61.374:

xxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxx
xxx xxxxxxxx xxx xxxx xxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica Pension, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at anerkende, at klageren er berettiget til invalideydelser i perioden fra den 1/4 1992 til 1/5 1995.

Klageren har fra 1995 til 1/12 2001 oppebåret forhøjet alm. førtidspension og fra den 1/12 2001 mellemste førtidspension. Efterfølgende er klageren tilkendt mellemste førtidspension med tilbagevirkende kraft fra den 1/8 1995.

Forsikringen blev efter ønske fra klageren omskrevet til fripolice i 1992.

Klagerens advokat gør over for nævnet gældende, at klageren er berettiget til ydelser fra 1/4 1992 til 1/5 1995 under henvisning til, at klageren opfyldte de helbredsmæssige betingelser for tilkendelse af invalideydelser, og at selskabet ikke har gjort ydelserne betinget af tilkendelse af offentlig pension.

Forsikringen giver ret til præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne, hvis klageren på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister 2/3 eller mere af sin fulde erhvervsevne.

Klagerens advokat har nærmere redegjort for, hvorfor det må antages, at klageren i den pågældende periode har opfyldt kravet om tab af 2/3 af erhvervsevnen.

Selskabet gør heroverfor bl.a. gældende, at klagerens krav er forældet i medfør af § 29 i forsikringsaftaleloven.

Selskabet har ved skrivelse af 25/6 2003 over for nævnet anført:

"Kravet om udbetaling for perioden 1. april 1992 til 1. maj 1995 er forældet med henvisning til forsikringsaftalelovens, § 29, hvoraf det fremgår, at krav der er grundede i forsikringsaftalen, forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Med henvisning til den 5 årige forældelsesfrist er det derfor vores opfattelse, at V.L. [klageren] burde have bragt sagen til Ankenævnet eller domstolene inden april 1997, hvis hun ikke var enig i afgørelsen. Vi gør derfor gældende, at kravet er forældet.

Med anmeldelsen fra 20. maj 2001 kunne vi have forældet ydelser tilbage fra 20. maj 1996, men på trods af dette valgte vi dog at bevilge udbetaling ved tab af erhvervsevne tilbage fra kendelsestidspunktet den 1. maj 1995.

Hvis spørgsmålet om udbetaling for perioden 1. april 1992 til 1. maj 1995 ifølge Ankenævnets vurdering ikke er forældet, skal vi oplyse, at vi fortsat vurderer, at V.L. ikke er berettiget til udbetaling for den nævnte periode.

V.L. gik ifølge oplysningerne fra advokat H.H. på understøttelse, da udbetalingerne stoppede i 1992, hvorved hun har stået til rådighed for arbejdsmarkedet. Hun har således ikke været sygemeldt, hvorfor hun ikke har været berettiget til udbetaling for tab af erhvervsevne.

Endvidere vurderede Danica Pensions lægekonsulent dengang (i 1992), at V.L.'s generelle erhvervsevne var nedsat, men ikke til 1/3 eller mindre, som er betingelsen for udbetaling. Denne vurdering fastholder vi.

V.L. er imidlertid nu blevet tilkendt mellemste førtidspension med tilbagevirkende kraft fra 1. maj 1995. Selvom vi ikke er enige i den tilkendte pension, accepterer vi pensionsafgørelsen som dokumentation for, at V.L.'s generelle erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre, og vi har derfor valgt at følge afgørelsen og bevilge udbetaling fra samme dato.

Det ændrer dog ikke ved, at vi ikke er enige i pensionsafgørelsen og derfor ikke finder V.L. berettiget til udbetaling i en periode, der ligger før 1. maj 1995, hvor hun blev tilkendt mellemste førtidspension.

Vi gør opmærksom på, at kommunerne efter en højesteretsdom fra december 1999 ændrede retningslinierne for tilkendelse af førtidspension. Dette medførte, at en del borgere fik revurderet deres pensionssag og derefter blev tilkendt en højere pension med tilbagevirkende kraft."

Klagerens advokat har hertil ved skrivelse af 3/11 2003 overfor nævnet bl.a. anført:

"**Ad faktum**

Min klient har ikke som anført af Danica Pension stået til rådighed for arbejdsmarkedet fra 1992 til tilkendelsen af forhøjet almindelig førtidspension i juli 1995. Min klient fik afslag på førtidspension i 1991 under henvisning til at alle aktiverings-, revalideringsmæssige samt andre foranstaltninger ikke havde været afprøvet. Herefter indgik min klient - som anført i mit brev af 26. maj d.å. - i et langvarigt revalideringsforløb, der imidlertid måtte opgives, hvorefter hun fik tilkendt forhøjet almindelig førtidspension i 1995.

…

Jeg har tidligere anmodet Danica Pension om at oplyse, på hvilken baggrund selskabets lægekonsulent i 1992 vurderede, at min klients erhvervsevne ikke var nedsat til 1/3 eller mindre, samt fremlægge den relevante dokumentation. Selskabet har imidlertid ikke afgivet denne oplysning,

Ad forældelsesindsigelsen

Jeg skal bemærke, at dette er en ny indsigelse fra forsikringsselskabets side,

…

Det er min opfattelse, at min klient vedvarende siden 1991 behørigt har forfulgt sit krav **dels** ved at indgive ansøgninger om tilkendelse af førtidspension, og da hun fik tilkendt førtidspension ved flere gange at ansøge om mellemste førtidspension, og **dels** ved at hun løbende har henvendt sig til Danica Pension og klaget over, at selskabet ikke ville udbetale invaliderente.

…

Danica Pension anerkender nu udbetaling af ydelser for tab af erhvervsevne begrundet i tilkendelse af mellemste førtidspension med tilbagevirkende kraft. Der er dog ikke sket nogen som helst ændring i det faktuelle bedømmelsesgrundlag, idet der allerede i 1991 forelå adskillige lægeerklæringer, der dokumenterede min klients tab af erhvervsevne med mindst 2/3. Danica Pensions ændrede afgørelse baserer sig således ikke på nye oplysninger om min klients helbredstilstand, men alene på en ændret vurdering heraf.

Yderligere må jeg afvise at min klients krav skulle være forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29, idet forældelsen må anses for havende været suspenderet indtil afgørelsen om tilkendelse af mellemste førtidspension af 4. juni 2002 forelå.

Dette forekommer endvidere evident i lyset af, at tilkendelsen af mellemste førtidspension i 2002 skete på baggrund af, at kommunerne efter afsigelsen af to Højesteretsdomme (af hhv. 22. december 1999 og 12. januar 2001) ændrede praksis med hensyn til pensionsgradueringen. På denne baggrund foretog kommunen således en revurdering af min klients sag, hvilket resulterede i tilkendelse af højere pension med tilbagevirkende kraft. Således kan forældelsesfristen heller ikke begynde at løbe før den fornyede afgørelse forelå, hvilket vil sige fra den 4. juni 2002."

Endelig har selskabet ved skrivelse af 22/11 2003 til nævnet anført:

"Det er Danica Pensions opfattelse, at V.L. ikke har foretaget sådanne retslige skridt i forhold til Danica Pension, at forældelsen er afbrudt. Skulle forældelsen have været afbrudt, skulle V.L. retsligt have forfulgt sit krav over for Danica Pension. V.L. afbrød først forældelsen ved sin klage til Ankenævnet den 10. juni 2003.

Der har ikke været en fortløbende sagsbehandling i Danica Pension siden afgørelsen i 1991, som kan begrunde, at der ikke skulle være indtrådt forældelse.

At V.L. har forfulgt sit krav på udbetaling af førtidspension fra det offentlige suspenderer ikke forældelsesfristen i forhold til Danica Pension.

Højesterets afgørelse, der ændrede det offentliges praksis for tilkendelse af offentlig førtidspension, er på ingen vis relevant for bedømmelsen af, om der er indtrådt forældelse i henhold til forsikringsaftalelovens § 29."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Regler for invaliderenter**

…

2. En sådan nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når den forsikrede ikke længere er i stand til ved en passende beskæftigelse – bedømt under hensyntagen til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed – at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse.

…

5. Det er en betingelse for den fortsatte udbetaling af invaliderente, at den forsikredes erhvervsevne stadig er nedsat med mindst 2/3. Statsanstalten er berettiget til at forlange alle oplysninger, den anser for nødvendige til bedømmelse heraf og kan i øvrigt gøre den fortsatte udbetaling betinget af, at den forsikrede har fået tilkendt offentlig invalidepension af en størrelse, der svarer til en sådan nedsættelse af erhvervsevnen."

Af pensionsregulativ fremgår bl.a.:

"**§ 6.** Statsanstalten kan gøre retten til fortsat præmiefritagelse respektive fortsat udbetaling af invaliderente betinget af, at forsikrede tilkendes offentlig førtidspension, der svarer til en nedsættelse af erhvervsevnen til 1/3 eller derunder."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder anledning til at bemærke, at forældelsesfristen først afbrydes ved sagens indbringelse for Ankenævnet for Forsikring eller for retten. Nævnet finder herefter at måtte være enigt med selskabet i, at krav på invalideydelse for perioden fra den 1/4 1992 til 1/5 1995 er forældet, jf. § 29 i forsikringsaftaleloven

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand